



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre  
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

**Petrus <Comestor>**

**Argentine, 1503**

**VD16 P 1829**

De typo vestium. cap. Ixvj.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30892**

# Libri Eccl.

purum et thymum. Tunc et sortes in quo iudicium  
veritatis inquit solet purum dicuntur. Traditur autem  
in medio ronalis fuisse lapide quodrum: magni  
tudine duorum digitorum: in quem coloris muta  
tione pendebat: utrum deum placatum haberet:  
an offendit. Iosephus de sardonice: qui in  
dextro humero gerebat: cum sacrificium pontificis  
deo placebat tanto splendore micare: quod etiam  
pcul positis radius eius appareret. egressus  
vero ad plumbum si deo cum eis esset: tamen fulgor in la  
pidibus ronalis apparet: ut si fieret multitudi  
nem manifestum eorum auxilio deum adesse: et ob  
id ronale iudicij nuncupari. Afferit autem Iosephus  
hunc sardonice et fulgorem sardonice et  
ronalis cessasse annis ducentis annoque ipse scri  
psisset hec: cum de moleste ferret transgressio es  
legis. Erat etiam in cunctis summittatibus rona  
lis cunctis anulis aurei: quod duobus supermis  
inserte erat due catene auree sibi inuicem coheren  
tes: et oblique ad modum: et lumen sibi in medio co  
nnectere. vel potius exprimit facturam catene in qua ma  
cule maculam coherentur:  
per quod hebrei habent plexas Ad hunc catene simili  
opere pplexo. Iosephus dicit per fistulas vero  
litudinez: omnes: et stola  
a collo ex utraque parte  
dependentem oblique  
deum sonat terminatas datur in pectora: quod in  
id est ad cunctitatibus sparsa de sic non sit,  
cum in qua ppendebantur  
factas: quod sursum ferebantur usque ad scapulas  
pontificis: super quos inserabantur duobus vincinis  
aureis superumerali firmiter insertis: duobus  
vero anulis inferioribus assute erat due vittae  
hyacinthine: quod circa latera ducere duobus anulis  
aureis inter scapulas inserabantur quod sub utro  
que sardonice in ephor fixi stabant ut utraque lis  
gatura ephor et logion sibi inuicem firmis co  
hereret. Super hec dilectus Iosephus zona ex cunctis  
coloribus et auro plena: et utraque latera circu  
ducta: et iterum reuoluta annulo pectus: et utraque sum  
mitate istra pendente: habente et aureis fistulas  
fimbrias miro decore compositam.

De mitra et tyara.

Capitulum LXXV.

**L**timu erat capi  
tis ornamentum: quod communem tyra  
ram vel mitram dicitur vel insula: spe  
cialius vero ciliaris. Eratque tyara ad modum  
peditae facie: quod consisterat sacerdotibus: super quam co  
luta erat alia tota hyacinthina: quod circumdabat

aureo circulo tribus ordinibus facto: super quam ab  
occipite stabant flores aurei plantaginis similares  
a tempore ad tempus. Et fronte vero super  
pra stabat flos aureus similis berbe: quam  
greci iuliquiam dicunt: magnitudine digitum  
vnius. In superiori vero planicie tyare et  
omni parte in circuitu usque ad summitatem eius  
que in acutissimum deficiebat cacumen: parti  
culatum per loca erant malagranata aurea: cum  
spinosis extremis libato suis fabrefacta. Super  
fronte vero pendebat lamina aurea: quam pe  
ralium dicunt ad modum lune dimidie facta: quod ar  
cuatione sursum habebat: et in medio anulum au  
reum vncinum aureo inserebatur: quod tyare inser  
tus erat. In quod sculptum erat auctor adonai id  
est sanctum nomen dominum: tetragramaton: quod ins  
effabile dicitur: non quod dicitur non possit: sed quia rem  
ineffabilem significat  
quod his liris scribitur. Tunc hebrei non repres  
sentant sua elementa  
que sonant principiis in illo nomine sicut tunc ali  
vitae passionis iste: quod quando elemem, cetera,  
est per passionem huius  
quem prefiguratur hic sacerdos reintabitur  
et recuperabis vita in adam perdita. Ne ve  
ro cum moueretur pontifex: moueretur et la  
mina sancta: sursum ligabatur vita byacin  
thina perspicua: celante vncinum et anulum  
quod circumducta capitum et ligata in occidente: depen  
dentes summitates super humerum utrumque dis  
fundebatur.

Dextro vestimentum.

Capitulum LXXVI.

## Is Vestibus or

b) nam pontifex imaginem totius orbis  
super se perferebat. Feminalia enim illa  
nea stricta: quod byssina erat trahit figurabatur. bal  
tei vero que erat circulus  
uoluntone oceani: tu Quia quidam unum  
aureis coloribus intertextum erat: significat  
quod calor vitalis penetrat universaliter. Duo sar  
donices solem et lunam: vel duo hemisphaeria  
cum gemme pectorales: et signa in zodiaco.  
Pulcre quod in medio erat rationale ap  
positum construuntur: per  
malagranata coruscationes significabantur.  
Ephor vero sui varietate celum sidereum: quod  
aureis coloribus intertextum erat: significat  
quod calor vitalis penetrat universaliter. Duo sar  
donices solem et lunam: vel duo hemisphaeria  
cum gemme pectorales: et signa in zodiaco.  
Pulcre quod in medio erat rationale ap  
positum construuntur: per

84

# Historia

pellabat. Rōne em̄ cūcta sunt plena: et terrena adhēret celestib⁹. Imo rō terreno ⁊ rēpos⁹ rum calor⁹ ⁊ frigoris, ⁊ duplex inter utraq⁹ temperies: de celi cursu ⁊ ratione descendit. Cedaris celum cīmpyren⁹, lamina supposita deum om̄ib⁹ presidentē.

De cōpositōe altaris incensi ⁊ loco eius.

Ca. LXXVII.

## Ost veltium cō/

p̄ positōe locū est dñs ad moysen de mō p̄secretōis aarō ⁊ filio rū el⁹: qđ ad ip̄am p̄secretaōē distulim⁹ de altari aureo p̄sequētes. Factū em̄ erat hālatare d̄ lignis serbim⁹: h̄ s cubitū lōgitudinis, ⁊ alter⁹ latitudinis. i. qđrū, ⁊ duos cubitos i altitudine. Vestitūq⁹ erat auro purissimo: cornua h̄n̄st craticulam aureā: et catenas ⁊ anulos ⁊ vectes aureos instar prioris: vtrū vero arula haberet: an cineres exciperet terra: ambiguum est. Iosephus addidit q̄ per angulos singlōs coronas. vi. babebat ex auro purissimo. quod singulariter forte in epos do dictū est: ita. Fa-

cie: q̄ ei coronam au- Quedam em̄inentia-  
ream p̄ ḡmū Hoc al ad modū labij.  
tare dicebat incēsiv⁹

tymiamatis. q̄ singulis dieb⁹ mane ⁊ vespe ad p̄summandū iuge sacrificiū quod fiebat de duobus agnis, super illud tymiamā in- cendebat sacrificatū dño. Fuerū tñ q̄ dice rent: mane solū incēsum. i. thus sup̄imponi. vespero p̄ dignitate sacrificij veptini tymia ma. Cetez vtrū h̄ altare esset intra sc̄atōr̄ an in sanctuario cū cādelabroz mensa: sc̄i vident̄ dubitat̄. Nec est putandū in dubiū ve nisse q̄n eēt in sanctuario. cū hebre⁹ h̄ dicat ⁊ ioseph⁹ plane, ⁊ p̄ma positio tabernaculū fæcta a moysē inuit. nīl q̄ paulus ad hebreos thuribulū ponit aureū intra sanctatōr̄ so lummodo. Potuit esse sane q̄ in templo vbi om̄ia ampliata fuerunt et multiplicata p̄ter altare aureū quod erat extra velū, ad qđ bis in die necessariū

erat ingredi. erat sui peradditūz thuribus lū in adiū, in q̄ sum mus sacerdos pruz nas et tymiamā que secum ferrebat adole ret, qñ ad iteriora cō

Origenes ī homelia d̄ tabernaculo. Fuit preterea quedā velaz inībō distincta: que appellantur sancta et alia nihil mīn⁹ secūdo distinta velamine

tingebat ipsum pene q̄dīcunt sanctas crōz trare.

Collocatur intrīsē-  
cus arca, supra quā  
cherubin extensis alis sece inuicē p̄tingentib⁹  
bus statuunt̄, ibiq̄ ex auro velut basis tabu-  
la qđā collocat̄: q̄ appella p̄p̄titatiōriū, sed ad  
altare aureū incensi. Preterea in exteriori lo-  
co candelabri ponit aureū in pte australi, ⁊  
respiciat ad aq̄lonē, in pte vero aq̄lonis mē-  
sa collocat̄: ⁊ p̄positio panū sup̄ eā, necnō al-  
tare holocaustoz iuxta velamē interi⁹ ponit

De cōpositione tymiamatis.

Caplm. LXXVIII.

## E cōpositōe ve

ro tymiamatis sc̄i locū ē dñs ad moysem dīces. Sume tibi aromata stacten⁹ onicha galbanū boni odo-  
ris ⁊ thus lucidissimū, c̄q̄lis p̄ōder̄ erūt oia ⁊ in tenuissimū puluerē p̄tūdes ea. Onicha fer̄ esse ostreola puula, suave redolens, ma-  
gnitudine hūani vnguis vñ ⁊ onicha d̄r, q̄  
onix grece vnguis d̄r. Stacten est gumī qđ  
fluit d̄ myrrha qđ̄ myrra d̄r. Galbanū p̄o-  
sucus est ferule: ⁊ nascit̄ in syria optimū, car-  
tilaginosum sc̄z ⁊ minus lignosum: cui⁹ odo-  
re fugant̄ serpētes. Ferula q̄z q̄z seniculū: in  
gargano nascit̄, cui⁹ sucus vilios est. Thus  
p̄o lucidissimū optimū: quod masculū dīct̄  
tur, quia instar humani testiculi rotundū est.  
Dicit̄ etiā libanū a libano monte arabie in q̄  
nascitur arbor thus ad aceris qualitatē  
perplexo ⁊ intorto vimine. Ex his q̄tuoꝝ sie-  
bat paluis tymiamatis sancti, prohibuitq̄  
dñs talem finiri p̄positionem in v̄sus homi-  
nū, q̄ si quis simile faceret ⁊ odore eius fru-  
eretur: periret de populis suis. Inde est q̄ i  
ecclesia nō datur odor thus būdicti spon-  
so ⁊ spōne. Inde etiā est q̄ oblato thure be-  
nedicto sup̄ altare, si descendat thuribulū ad  
clericos in choro, ⁊ vel ad laicos, aliud thus  
sine benedictione ponendum est̄ hominib⁹  
offerendum.

De p̄fectione sancte vunctionis,

Caplm. LXXIX.

## P̄guentum eti

v am sanctū d̄ q̄tuoꝝ siebat aro-  
matib⁹. Aroma p̄o d̄r q̄dlibet  
pigmentū qđ̄ odore suo aera inficit q̄si aerioꝝ  
ma. Symebat qđē q̄uenti sicut v̄gilioꝝ

